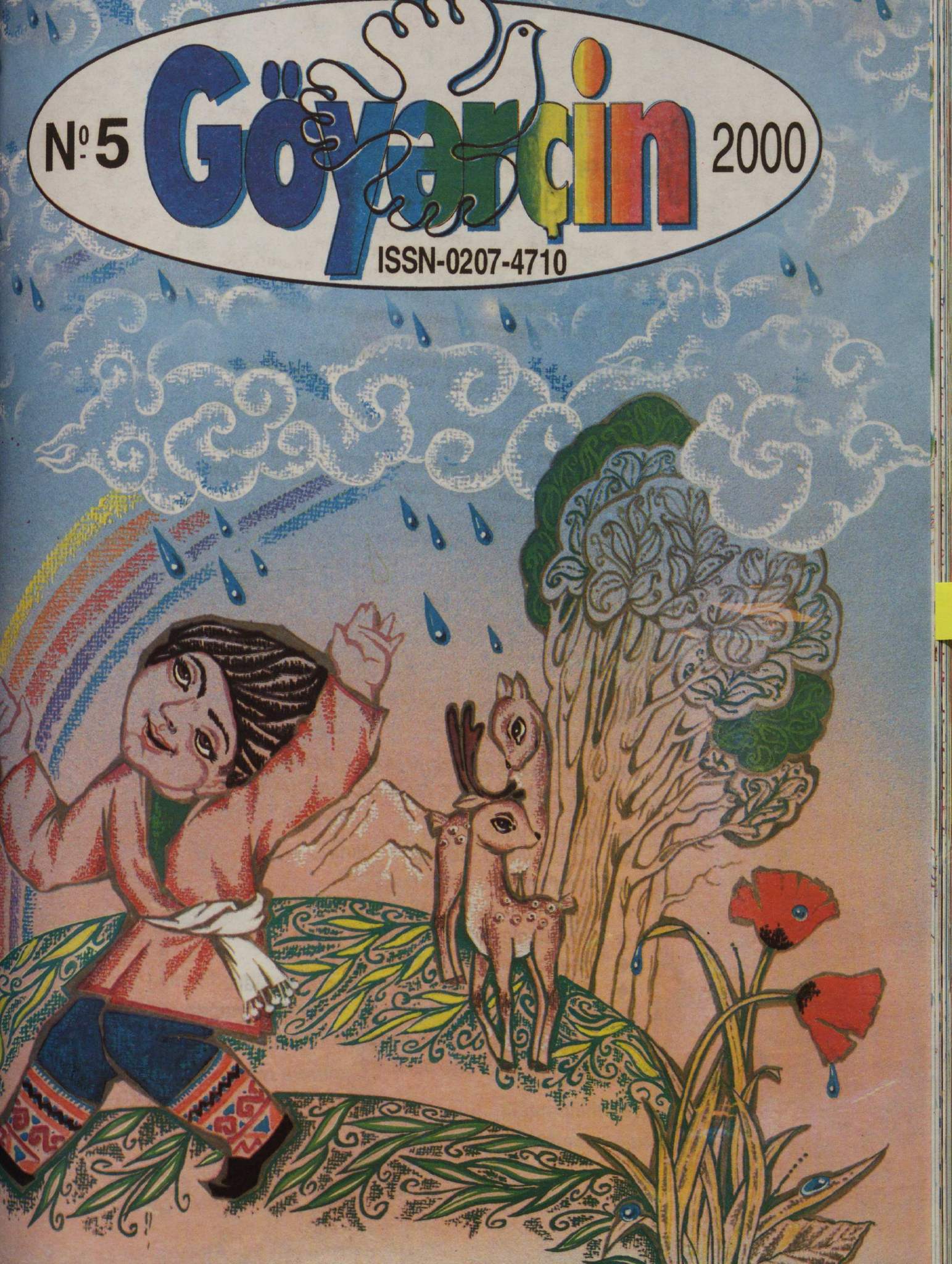

Nº 5

Göyərçin

2000

ISSN-0207-4710

ASAN ƏLDƏ EDİLƏN ÇÖRƏK

Belorus nağılı

Bir qoca çəmənlikdə ot biçirdi. O, dincəlmək üçün bir kolun dibində əyləşdi, boğçasını açıb nahar eləməyə başladı.

Meşədən çıxan ac canavar gördü ki, qoca kolun dibində əyləşib nəse yeyir. Canavar ona yaxınlaşıb soruşdu:

- Sən nə yeyirsən?
- Çörək, — qoca cavab verdi.
- Çörək dadlıdır?
- Çox dadlıdır.
- Olar, mən də çörəyin dadına baxım?
- Buyur, qonaq ol.

Qoca çörəkdən bir parça kəsib canavara verdi. Çörək canavarın çox xoşuna gəldi. Dedi ki, mənə də çörək hazırlamağı öyrət.

Qoca razılaşdı. Dedi ki, bunun üçün əvvəlcə yeri şumlamaq lazımdır.

- Onda çörək hazır olacaq?
- Yox, tələsmə. Şumdan sonra yerə toxum

səpib onun üstünü örtmək lazımdır.

— Bundan sonra çörəyi yemək olar?

— Yox, hələ çox gözləmək lazımdır ki, toxum cücərsin, sünbüllər dən tutsun.

Qurd ah çəkdi:

— Heç bu qədər də gözləmək olar?

— Eh, bu hələ harasıdır? Zəmini biçmək, onu döyüb dən ayırmaq lazımdır. Bundan sonra isə taxılı dəyirmanı aparıb üyütməlisən. Undan xəmir yoğurub, ocaq qalayıb çörək bişirməlisən...

Qurd dedi:

— Yox, bu mənim işim deyil. Yaxşısı budur sən mənə asan yolla yemək tapmaq qaydalarını öyrət.

Qoca dedi:

— Əgər belədisə, onda get ilxının yanına, atlara hücum elə.

Qurd bir ata yaxınlaşıb dedi ki, mən səni yemək istəyirəm.

At dedi:
— Nalım mə'dəni incidər. Əvvəlcə gəl onu ayağımdan çıxar, sonra mənə yeyərsən.
Qurd nali sökmək istəyəndə at ona bir qoşa tapik vurub qaçdı.

Özünə gələn canavar qazların yanına gəlib dedi ki, mən sizə yemək istəyirəm. Qazlar dedilər ki, əvvəlcə bir mahnı oxu, sonra yeyərsən.

Qurd ulamağa başlayanda quşların hamısı uçub getdilər.

Qurd bir qocaya rast gəldi. Ona dedi ki, mən səni yemək istəyirəm. Qoca dedi ki, tələsmə, əvvəlcə gəl bir burunotu çəkək, sonra mənə ləzzətlə yeyərsən.

Qoca tənəkini çıxarıb bir çimdik burnuna çəkdi. Canavar acgözlüklə tütünü burnuna çək-

di və asqırmağa başladı. Bir də ayıldı ki, qoca nə gəzir?

Qurd bir qoça rast gəldi. Dedi ki, ay qoç, gəl səni yeyim. Qoç dedi: — Sən burda durub ağzını aç, mən uzaqdan gəlib sənin ağzına girdim.

Qurd razılaşdı. Qoç uzağa çəkilib qaça-qaça qurda sarı gəldi və iti buynuzları ilə ona yaxşı bir kəllə vurdu.

Yer-göy qurdun başına fırlandı. Özünə gələndən sonra təəccüblə özü-özündən soruşdu:

— Görəsən mən qoyunu yeyə bildim?

Bunu eşidən qoca gülə-gülə dedi:

— Yeməyinə yemədin, ancaq asan qazanılan xörəyin dadına yaxşıca baxdın...

Tərcümə edib uşaqlar üçün işləyəni,
R. ƏLİYEV.

QƏDİM DƏRSLİKLƏRİMİZDƏN

ÇAŞQINLIĞIN NƏTİCƏSİ

Doqqazın qabağında səksən yaşlı bir qoca əyləşmişdi. Qocanın saqqalı qar kimi ağarmışdı. Ancaq özü çox sağlam və gümrah idi. Gözləri nurdan düşməmiş, qaməti əyilməmişdi. Qocanın ətrafında balaca nəvələri oynayırdı.

Şəhərdən gələn bir cavan oğlan qocanın yanına gəlib salam verdi. Qoca ədəb-ərkanla onun salamını alıb yanında yer göstərdi. Cavan əyləşib qoca ilə söhbətə

başladı. Cavan qocanın sağlam bədəninə, iti görən gözlərinə, həssas qulaqlarına təəccüb edib soruşdu:

— Baba, sən bu qədər uzun ömür sürmüşsən, bəs niyə belə sağlam və gümrahsan? Saçların ağarsa da, elə bil heç qocalmamısan. Bunun səbəbi nədir?

Qoca dedi:

— Oğlum, uşaqlıqdan bu vaxta qədər gün çıxanda yuxudan durub, axşam erkən yatmışam. Ömrümü işdə-gücdə keçirmişəm. Bu qədər çalışmağın əvəzində Allah-taala mənə bir parça çörək və sağlam bədən etə edibdir. Oğlanlarıma, nəvələrimə də bu cür tərbiyə vermişəm.

M. Mahmudbəyov və Abbas Səhət Mehdizadənin "Yeni məktəb" dərsliyindən.